

PRZEDSZKOLACZEK

PUBLICZNE PRZEDSZKOLE NR 3 W RADOMIU

PAŹDZIERNIK 2023

"DZIECKO W ŚWIECIE WARTOŚCI"

CO JEST W ŻYCIU WAŻNE.

POKAŻ TO SWOJEMU DZIECKU!

Co to są wartości?

Wartości nie są czymś oczywistym. Nie rodzą się z ich znajomością czy umiejętnością kierowania nimi. Dlatego czymś ważnym i oczywistym jest zapewnienie dzieciom warunków do nauki wartości by miały szansę posługiwać się nimi. Musimy pamiętać, że wartości przede wszystkim wynosimy z domu rodzinnego. Mocny system wartości i umiejętności ich stosowania w życiu to najważniejszy kapitał, w jaki powinniśmy wyposażać dziecko.

Warto nauczyć dzieci:

- jak być przyzwoitym człowiekiem,
- jak budować dobre relacje z rówieśnikami,
- jak dokonywać właściwych wyborów.

Warto uczyć wartości moralnych gdyż brak wartości stanowi zagrożenie dla świata. Najważniejsza w nauczaniu wartości powinna być świadomość dorosłych, że nie teoria, lecz ich własny przykład i zachowania najgłośniej przemawiają do dzieci. Wychowując dzieci należy pamiętać o tym, iż uczy się ono w zależności od środowiska, w którym żyje.

Pedagog Rafał Ryszka stworzył dziecięcy system wartości, który w formie zawartych pytań jest apelem do dorosłych.

- Skąd mam wiedzieć, co to są wartości - pokaż mi je wszystkie.
- Skąd mam wiedzieć, jak bronić swoich wartości - pokaż mi, jak się to robi.

- Skąd mam wiedzieć, co jest ważne - pokaż mi, co jest najważniejsze.
- Skąd mam wiedzieć, że wartości nabywa się od najmłodszych lat, a nie dopiero jak „dorosnę” - pokazuj mi dobre wartości od urodzenia, a nie czekaj na właściwy moment.
- Skąd mam wiedzieć, że pieniądze, sława, pośpiech to fałszywa droga- przecież pozwalasz mi słuchać bez przerwy, że to jest najważniejsze w życiu.
- Skąd mam wiedzieć, że złego przykładu nie dają mi „inni”, „ludzkość”, tylko TY. A jeśli od CIEBIE nauczę się dobrych zasad, – co obchodzi mnie zły przykład „ludzkości”.
- Przecież tego, co najważniejsze w życiu nie nauczę się z książek, oglądając telewizję, słuchając piosenek czy słuchając wszystkich dorosłych - tylko obserwując Ciebie. Każdy z nas kieruje się w życiu jakimś systemem wartości. Zazwyczaj pragniemy przekazać go naszym dzieciom, pokazać jego dobro i znaczenie. Tak naprawdę jedynym sposobem na przekazanie im naszych zasad moralnych jest prawdziwe i autentyczne życie. Niezależnie od religii, filozofii czy światopoglądu istnieją uniwersalne wartości ważne dla każdego człowieka.

Uczciwości i prawdomówność

Jeśli chcesz, by twoje dziecko było uczciwe, po prostu... bądź uczciwy. Uczciwy w stosunku do innych ludzi, w stosunku do dziecka, a także w stosunku do samego siebie. Nasze dzieci doskonale potrafią wyczuć nieprawdę i dobrze wiedzą, kiedy udajemy. Boli cię głowa, ale udajesz, że wszystko jest OK? Pokłóciliście się, ale przed dziećmi gracie szczęśliwych? One to widzą i czują. To pilni obserwatorzy, którzy mają radary nastawione na nieuczciwość. Jeśli chcesz, by twoje dziecko było uczciwe, nie udawaj przed nim – bądź prawdziwy i mów otwarcie na poziomie, który zrozumie. Jednocześnie nie karz swojego dziecka za bycie uczciwym. Nie karć go za prawdę i za otwarte mówienie ci tego, co myśli.

Otwartość na innych

Ludzie są różni. To banał, ale często o tym zapominamy. Ludzie mają różne doświadczenia życiowe, są na różnym etapie osobistego rozwoju, mają różne poglądy na te same sprawy. Jeśli chcesz, by twoje dziecko było akceptowane takim, jakim jest, naucz je akceptować i przyjmować innych. Jak? Samemu nie wydając ocen, będąc otwartym na drugiego człowieka i będąc go prawdziwie ciekawym. Bądź otwartym na własne dziecko. Słuchaj go, by usłyszeć, co chce ci tak naprawdę powiedzieć, a nie tylko po to, by mu natychmiast odpowiedzieć. Pokaż mu niezwykłość ludzkiej różnorodności i naucz jej szanowania, samemu ją szanując

Szacunek do granic cudzych i własnych

Każdy z nas ma swoje granice. Umiejętność ich szanowania jest niezwykle ważna w budowaniu zdrowych relacji z innymi ludźmi. Jeśli chcesz, by twoje dziecko szanowało twoje granice, musisz najpierw samemu umieć je zauważyć i... uszanować. Dać sobie prawo do ich posiadania, dać sobie prawo do zadbania o samego siebie, do niezgody na pewne zachowania, do samodecydowania. To mocno wiąże się z tematem uczciwości. Szanując swoje granice, daj też do tego prawo twojemu dziecku. Słuchaj go, szanuj jego „nie” i weryfikuj, co naprawdę stoi za dziecięcym „nie chcę”.

Wiara w siebie

Jeśli chcesz, by twoje dziecko wierzyło w siebie, wierzyło w swoje możliwości i umiejętności, wierzyło, że da radę i jest wartościowe takie, jakie jest, daj mu tego przykład. Uwierz w siebie. W swoje kompetencje jako rodzica, w swoje możliwości i w to, że jesteś dobry taki, jaki jesteś. Że dajesz radę, że potrafisz, że warto próbować. Jednocześnie nie podkopuj wiary w siebie swojego dziecka. Nie musisz mu we wszystkim pomagać, ono naprawdę jest kompetentne i potrafi sobie poradzić. Nie wyręczaj, nie ułatwiał i nie usuwaj każdej

przeszkody spod nóg. Docień, gdy sobie poradzi, zwracając uwagę na jego samozaparcie i dążenie do celu, na cechy jego osobowości, które pozwoliły mu osiągnąć to, co sobie założyło, a nie marnując energię na bezproduktywne „brawo” i „super”.

Jesteś ważny! Ale nie jesteś ważniejszy od innych.

To jedna z cenniejszych informacji dla naszych dzieci. Każdy człowiek potrzebuje wiedzieć, że jest ważny. Że się liczy, że jest brany pod uwagę. Jeśli chcesz, by twoje dziecko miało tego świadomość, pokaż mu to. Pokaż, że jego zdanie cię interesuje, że bierzesz pod uwagę jego potrzeby i jego opinie. Jednocześnie pokaż mu, że twoje zdanie, zdanie partnera, rodzeństwa też jest równie istotne. Ucząc go szanować innych ludzi, szanować ich granice, pokazujesz dziecku, że każdy człowiek jest ważny. Ale nie jest ważniejszy od innych. Dziecko najłatwiej i najszybciej uczy się przez przykład. Jeśli chcesz przekazać mu swój system wartości, po prostu prawdziwie i autentycznie nim żyj. Dlatego też „bardzo ważne jest wprowadzenie dzieci w świat wartości. Zasadniczą sprawą jest, aby nie tylko przyswoiło sobie wiedzę o określonych wartościach i normach, ale by przyjęło je, jako kryterium własnego postępowania”.

Zgadnij co to.... ?

1. Jesienią zmieniają kolor
i spadają z drzew.
2. To takie specjalne buty,
które zrobione są z gumy
i możemy w nich nawet
poskakać po kałużach,
a nasze stopy dalej będą suche.
3. To malutkie czerwone
kuleczki, rosną na drzewie,
my -ludzie nie możemy ich jeść,
ale za to bardzo lubią je ptaki.
4. Latem w ogródku wyrósł zielony,
jesienią w słoiku czeka ukiszony.
5. W lesie go spotykasz
i dziwisz się srodze,
bo on nosi kapelusz
na swojej jednej nodze.
6. Co jesienią w szyby dzwoni,
gdy chmurka łązy mokre roni?
7. Gdy na deszcz się zbliża,
chętnie go otwierasz.

Kasztanek w przedszkolu

(Gabriela Gąsienica)

Za oknem zrobiło się kolorowo, jakby przeszedł malarz z paletą farb i pomalował całą okolicę. Na drzewach pełno było barwnych liści – tu żółte, tam czerwone, na innym drzewie pomiędzy zielonymi listkami widać było pomarańczowe barwne plamy. A gdy tylko pojawiał się Wietrzyk Psotnik, kolorowe liście wirowały, tańczyły z nim, aż zmęczone po zabawie kładły się na trawie i odpoczywały. Pewnego dnia na barwnym liściowym dywanie wylądowała mała, zielona kolczasta kulka. Podskakiwała wesoło, aż na jej łupince pojawiło się pęknięcie i wyskoczył z niej błyszczący, brązowy kasztanek. Przetarł oczka i z zachwytu aż zaniemówił... – Ojeju! Jak tu pięknie... – odezwał się po chwili i ruszył przed siebie. Spacerował po parkowych alejkach i wciąż zachwycił się jesiennymi krajobrazami – te barwy, kolory... po prostu cudowne! Nagle zdarzyło się coś dziwnego... Kasztanek uniósł się do góry. – Co się dzieje? Czy ja latam? To przecież niemożliwe! – powiedział kasztanek. I w tym samym momencie wylądował w koszyczku, gdzie czekały na niego inne kasztany. – Gdzie ja jestem? I skąd się tu wziąłem? – zapytał przerażony. – Nie bój się! Jesteśmy w koszyczku przedszkolaków – odpowiedział największy z kasztanowej gromadki. – Dzieci zabiorą nas do przedszkola, a tam... sam zobaczysz! Będzie naprawdę fajnie! Dzieci spacerowały jeszcze przez chwilę, a do kasztankowej gromadki w koszyczku dołączyło jeszcze sporo jesiennych skarbów – kolorowe liście, żółędzie w śmiesznych berecikach, dostojne orzechy i piękna czerwona jarzębinka, która bała się nie mniej od małego kasztanka. W przedszkolu dzieci przygotowały dla swoich gości honorowe miejsce – dla każdego znalazł się przytulny domek: liście ułożone w piękne bukiety zamieszkały w wazonach i ozdabiały salę, kasztanki, orzechy i żółędzie dostały piękne koszyczki, a jarzębinka usiadła na najwyższej półce kącika przyrody, by każdy mógł ją podziwiać. Dzieci z wielką radością zapraszały swoje skarby jesienne do zabawy: układały z nich piękne jesienne obrazy, kasztany zamieniały się w ludziki, orzeszki podróżowały wielkimi ciężarówkami. Kasztanek obserwował ze swojego koszyka przez okno, jak bardzo zmienia się świat – coraz częściej padał deszcz, było szaro i ponuro... „Jakie szczęście, że trafiłem do koszyczka przedszkolaków” – pomyślał, przyglądając się czule dzieciom, które właśnie układały się na swoich leżakach na drzemkę. – Tu naaa...prawdę nie można się nudzić – powiedział kasztanek ziewając, po czym ułożył się wygodnie w swoim koszyku i zasnął. On też musiał odpocząć, aby mieć siłę na zabawę z dziećmi.

Opracowały:

Magda Stopa

Monika Cichosz